

Arrest

nr. 169 010 van 3 juni 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 29 februari 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 januari 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 april 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 mei 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL loco advocaat L. LUYTENS en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U bent een Irakese staatsburger van Arabische origine. U bent een sjitische moslim afkomstig uit de hoofdstad Bagdad. U woonde in de wijk al-Harthia en kort voor uw vertrek uit Irak verhuisde u naar de wijk al-Saydiya. U werkte als vrachtwagenchauffeur voor de multinational Petrochina, die in al-Kahla, regio al-Amarah, Zuid-Irak gevestigd is.

U verklaarde dat u sinds de zomer van 2013 problemen begon te krijgen. U werd lastig gevallen en bedreigd door personen die tot de plaatselijke stammen van de Amarah regio behoren. Op een keer toen u 's nachts stond te wachten om binnen te rijden, werd u aangesproken door deze personen, van wie u de identiteit niet kent, en ze vroegen u op te houden met uw werk daar.

Zij waren van mening dat het werk voor de firma Petrochina voorbehouden was voor de plaatselijke bevolking en dat anderen er niet mochten werken. U trad in discussie en er brak een vechtpartij uit. U diende klacht in en bleef werken als vrachtwagenchauffeur voor Petrochina. U verklaarde ook dat uw auto vernield werd door dezelfde personen. Bij een volgende confrontatie met uw belagers, die u in december 2013 situeerde, werd u ontvoerd. U verklaarde dat u twee maanden vastgehouden werd in een boerderij in de buurt van Amarah. U kwam vrij nadat uw werkgever losgeld betaald had. Kort na uw ontvoering, was een van uw vrachtwagens betrokken bij een verkeersongeval met een andere vrachtwagen. De chauffeur die voor u werkte, was ernstig gewond, en uw vrachtwagen was vernield. U diende klacht in bij de politie. Na onderzoek door de politie bleek dat het ongeval met opzet veroorzaakt werd door de andere chauffeur. Vervolgens bleef u bedreigingen krijgen. Uw belagers kenden uw adres in Bagdad, daarom besloot u kort voor uw vertrek uit Irak te verhuizen naar een andere wijk, namelijk de wijk al-Saydiya. Toen u daar twee à drie maanden gewoond had, achterhaalden de personen die u bedreigden uw nieuw adres. Ze contacteerden u opnieuw en daarop besliste u Irak te verlaten. U vertrok op 8 augustus 2015 en reisde via Turkije en Griekenland verder door tot u België bereikte op 27 augustus 2015. Op 28 augustus 2015 diende u een asielaanvraag in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ)

Ter staving van uw identiteit en/of asielrelaas, legde u volgende documenten voor tijdens het gehoor: uw originele identiteitskaart, afgeleverd op 31 oktober 2010, een kopie van uw nationaliteitsbewijs, afgeleverd op 23 juli 2012, een kopie van uw rijbewijs, een kopie van uw kieskaart, een kopie van de voedselrantsoenkaart van uw familie voor de periode 2014-2015, een originele badge van uw werkgever, afgeleverd op 30 juni 2014, vijf kopieën van foto's van uw werkomgeving, een kopie van de identiteitskaart en de bewonerskaart van uw moeder, een kopie van de overlijdensakte van uw vader en een document van de rechtbank in verband met de erfenis na het overlijden van uw vader, en een wegbeschrijving van een hotel in Turkije.

B. Motivering

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat de door u aangehaalde problemen geen verband houden met één van de criteria van de Conventie van Genève, namelijk ras, nationaliteit, religie, politieke overtuiging of het behoren tot een sociale groep. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u problemen kreeg omwille van uw werk als vrachtwagenchauffeur voor Petrochina. U werd gevisieerd door lokale stammen, waarvan u de namen niet kent, die wilden dat u zou stoppen met werken in hun regio. Ze vonden dat de jobs bij Petrochina enkel mochten uitgevoerd worden door lokale mensen. Aangezien u uit Bagdad afkomstig bent, mocht u volgens deze vertegenwoordigers of leden van lokale stammen niet werken in de omgeving van Amarah (CGVS gehoorverslag pg 14). Verder bleek uit het gehoor dat het uw belagers voornamelijk om geldgewin ging. Zo werd u vrijgelaten tegen betaling van losgeld (CGVS pg 14), verklaarde u dat de mensen die u bedreigden alles durven doen voor geld (CGVS pg 14), en u gaf een voorbeeld van een konvooi dat zij tegenhielden en pas terug doorlieten na betaling van een grote som geld (CGVS pg 16). Evenmin kan vastgesteld worden dat u omwille van redenen die verband houden met één van de hierboven vernoemde criteria van de Conventie van Genève niet op de bescherming van de autoriteiten zou kunnen rekenen. U verklaarde dat u meerdere malen klacht indiende (CGVS pg 14 en 18) en u gaf op geen enkel ogenblik aan dat u schrik had om naar de autoriteiten te stappen. U haalde wel aan dat de politie niet daadkrachtig optrad en dat ze weinig durfden ondernemen uit vrees voor represailles van de tegenpartij (CGVS pg 18), maar volgens uw verklaringen registreerden ze uw klacht wel, onderzochten het verkeersongeval waar uw vrachtwagen bij betrokken was en kwam de politie tussen om ervoor te zorgen dat u geen onterechte schadevergoeding diende te betalen (CGVS pg 18). Er dient bijgevolg vastgesteld te worden dat uw aanvraag vreemd is aan de Conventie van Genève.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus zoals bepaald in artikel 48/4, §2 a) en b) van de Vreemdelingenwet worden toegekend, indien hij een reëel risico loopt op ernstige schade bij een terugkeer naar zijn land van herkomst. U hebt echter niet aannemelijk kunnen maken dat u een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming a) en b). De geloofwaardigheid van uw relaas wordt ondermijnd door een aantal zaken:

U legde geen enkel bewijsstuk voor dat de problemen die u kende kan aantonen, noch kon u een aannemelijke verklaring geven voor het ontbreken van deze bewijsstukken. U verklaarde dat u een heleboel documenten had meegenomen bij uw vertrek uit Irak, maar dat bijna al uw documenten, uitgezonderd uw identiteitskaart en uw werkbadge, alsook uw gsm en een grote som geld, gestolen werden in een treinstation op de grens van Griekenland en Bulgarije (CGVS pg 8). Nochtans had u bij de DVZ verklaard dat u uw PP in het water verloren was en dat u uw andere documenten, gsm en geld verloren was in het water in Bulgarije (DVZ, verklaring van de asielzoeker, 1 december 2015, pg 8). Hiermee geconfronteerd zei u dat ze bij de DVZ niet alles genoteerd hebben, dat u de tolk niet 100

procent duidelijk vond en dat de tolk geen Irakese was (CGVS pg 9). Dit is geen afdoende verklaring voor deze opvallende tegenstrijdigheid. U merkte in het begin van het gehoor op het CGVS op dat niet elke zin genoteerd werd tijdens het eerste interview, maar dat het ging om details en dat de belangrijke punten genoteerd werden (CGVS pg 2). Bovendien werd uw verklaring nadien voorgelezen in het Arabisch en u verklaarde zich akkoord met het gehoorverslag van de DVZ. Het is ook niet aannemelijk dat de tolk bij de DVZ uw verklaring over uw documenten tot twee maal toe volledig verkeerd zou vertaald hebben, aangezien het hier niet gaat over een enkel woord dat misschien niet begrepen werd, maar over een compleet andere versie. Bij de documenten die gestolen werden bevonden zich volgens uw verklaring ook bewijsstukken zoals door u ingediende klachten en foto's die uw asielrelaas konden ondersteunen (CGVS pg 18). U zei dat het nu niet meer mogelijk was om nog aan bewijsstukken te komen, dat dat erg moeilijk was, maar u gaf geen echte verklaring waarom dit zo moeilijk zou zijn (CGVS pg 21). Uw enige verklaring was dat uw vriend Mortada, die samen met u een klacht ging indienen na het ongeval met uw vrachtwagen, inmiddels overleden is (CGVS pg 21). Dit is niet ernstig te noemen. U verklaarde immers dat u dagelijks contact hebt met uw moeder in Irak en dat u een zeer regelmatig contact hebt met uw zussen (CGVS pg 4 en 5). Bijgevolg kon u hen gecontacteerd hebben om na te gaan of u nog kopieën van bewijsstukken kon verkrijgen. U slaagde er overigens wel vlot in een heel aantal uitgeprinte scans voor te leggen van identiteitsdocumenten, documenten van uw moeder en van uw vader, en foto's van uw werkomgeving, die u via uw gsm ontving (CGVS pg 9). Uw tegenstrijdige en niet overtuigende verklaringen over uw documenten doen afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Uw verklaringen over uw verhuizing van de wijk al-Harthia naar de wijk al-Saydiya, om onder te duiken voor uw belagers, waren niet consistent en tegenstrijdig met uw eerdere verklaringen bij de DVZ. U verklaarde dat u in juli 2015 verhuisde en dat u op 8 augustus 2015 Irak verlaten hebt (CGVS pg 3, 13). Bijgevolg kan u maximum iets meer dan een maand in de wijk al-Saydiya gewoond hebben. Nochtans verklaarde u later in het gehoor dat het twee à drie maanden duurde voordat de personen waar u problemen mee had, op de hoogte waren van uw nieuwe woonplaats (CGVS pg 21). Bovendien had u bij de DVZ verklaard dat u in juli 2015 verhuisde naar al Saydiya en dat uw belagers daar al de volgende dag van op de hoogte waren (Vragenlijst CGVS, punt 5). Hiermee geconfronteerd kon u geen plausible verklaring voor deze opvallende tegenstrijdigheid geven en beperkte u zich tot de verklaring dat u geen details gegeven hebt tijdens het eerste interview, dat heel kort was (CGVS pg 21). Dit verklaart echter niet waarom u tijdens het gehoor op het CGVS hieromtrent een totaal andere verklaring aflegde.

Daarnaast waren uw verklaringen over de houding van uw werkgever, niet onderling consistent. Zo zei u dat uw werkgever u altijd motiveerde om verder te werken en niet op te geven (CGVS pg 14) en dat uw werkgever wilde dat u uw leven riskeerde, als het bedrijf maar goed bleef draaien (CGVS pg 17). Uw werkgever was tevens bereid een grote som losgeld te betalen voor uw vrijlating, omdat u cruciaal was om het werk vlot te laten verlopen en omdat uw werkgever waarschijnlijk schrik had dat hem iets ging overkomen als hij u niet hielp (CGVS pg 17). Op een ander moment tijdens het gehoor verklaarde u dan weer dat het werk belangrijker was voor uw werkgever dan uw situatie en dat de werkgever wil dat de boel draait, met u of met iemand anders (CGVS pg 19) en dat er veel chauffeurs aangenomen werden (CGVS pg 20). Indien het de werkgever niet uitmaakte wie het werk uitvoerde, u of iemand anders, en zij andere chauffeurs aan konden werven, houdt het geen steek dat ze initieel zo veel moeite zouden gedaan hebben om u aan het werk te houden en zelfs uw losgeld zouden betaald hebben.

Voorts waren uw verklaringen op een aantal punten niet overtuigend en bleek u niet op de hoogte te zijn van zaken, waarvan redelijkerwijs van u mag verwacht worden dat u er wel op de hoogte van bent. U sprak over mensen die tot lokale stammen behoren, maar had geen idee tot welke stam of stammen uw belagers dan behoorden. Toen u daarnaar gevraagd werd, zei u dat u het niet wist, dat u dat nooit gevraagd hebt en dat u niet geïnteresseerd bent in de stammen daar (CGVS pg 16). Dergelijk gebrek aan interesse in de personen die u meermaals bedreigden, ontvoerden en een ongeval veroorzaakten met uw vrachtwagen, roept vragen op over uw geloofwaardigheid. U kon ook geen enkele beschrijving geven van de vrachtwagen die het ongeval veroorzaakte waarbij uw chauffeur ernstig gewond raakte. Nochtans zei u dat u vernomen had dat er een ongeval gebeurd was, omdat het ongeval gefilmd werd, dat het langs een hoofdweg gebeurde, dat iedereen het kon zien en dat het nieuws zich dus snel verspreidde (CGVS pg 17). Uw verklaring dat u de andere vrachtwagen niet kon beschrijven, omdat u hem persoonlijk niet gezien hebt, en dat het gebeuren enkel gefilmd werd vanuit de andere vrachtwagen (CGVS pg 18), is dan ook niet overtuigend. Een simpele rondvraag bij de mensen die u op de hoogte brachten van het ongeval, zou u al in staat gesteld hebben om meer te weten te komen over de andere vrachtwagen. Bovendien diende u volgens uw verklaringen ook een klacht in bij de politie en werd het ongeval onderzocht, waardoor u nogmaals de kans had om gegevens in te winnen over de andere vrachtwagen.

Toen u dit gevraagd werd, ontweek u de vraag en begon u over de schadevergoeding te vertellen (CGVS pg 18). U kon het ongeval ook niet in de tijd situeren, u bleef erg vaag en zei dat het kort na de ontvoering plaatsvond (CGVS pg 17). Deze vaagheden, onwetendheden en het gebrek aan interesse in uw problemen ondermijnen verder de geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas.

Het geheel van bovenstaande vaststellingen maakt dat er geen geloof kan gehecht worden aan uw verklaringen over de problemen die u kreeg, omwille van uw job als vrachtwagenchauffeur voor Petrochina. Bijgevolg komt u in niet in aanmerking voor de subsidiaire beschermingsstatus zoals bepaald in artikel 48/4, §2 a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus en de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, §2 a) en b) van de Vreemdelingenwet, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak werd "UNHCR Position on Returns to Iraq" van oktober 2014 in rekening genomen. Zowel uit dit advies, als de COI Focus "Irak: De actuele veiligheidssituatie in Bagdad" van 6 oktober 2015 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, en dat de situatie, ingevolge het grondoffensief dat IS/ISIL/ISIS in Irak voert, sinds juni 2014 verder geëscaleerd is. UNHCR besluit dat de meeste personen die Irak ontvluchten waarschijnlijk in aanmerking komen voor de vluchtelingstatus of de status van subsidiair beschermde. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien bevestigt UNHCR's "Position on Returns to Iraq" dat het geweldsniveau en de impact van het geweld nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in Bagdad te worden beoordeeld.

Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld dat in Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds.

Het gros van de terroristische aanslagen zijn toe te schrijven aan de Islamitische Staat. Hoewel de groepering zowel de Irakese veiligheidsdiensten (politie en leger), als burgers tot doelwit heeft, is het duidelijk dat de terreurcampagne van IS/ISIL/ISIS hoofdzakelijk op burgers gericht is. Hierbij viseert IS/ISIL/ISIS voornamelijk, maar niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad, dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. In vergelijking met het hoogtepunt van de "Breaking the Walls"-campagne van Al-Qaeda in Irak in 2013 liggen de aantallen van aanslagen en slachtoffers in 2015 echter beduidend lager. In 2012-2013 vonden goed gecoördineerde golven van aanslagen over het hele land plaats, vaak gekoppeld met uitgebreide militaire operaties, ook in Bagdad. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS/ISIL/ISIS in Bagdad is evenwel veranderd. Er vinden geen gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen van guerrillastrijders meer plaats, maar frequente, vaak minder zware aanslagen. Uit dezelfde informatie blijkt ook dat Bagdad niet belegerd wordt door IS/ISIL/ISIS, noch zijn er aanwijzingen dat IS/ISIL/ISIS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. Evenmin is er sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS/ISIL/ISIS en het Iraakse leger. Het offensief dat IS/ISIL/ISIS sinds juni 2014 in Irak voert, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiitische milities geleid. De aanwezigheid van deze milities heeft er voor gezorgd dat IS/ISIL/ISIS minder zware aanslagen pleegt. Anderzijds blijkt dat de sjiitische milities op hun beurt, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen hier het slachtoffer van te worden.

Uit dezelfde informatie blijkt voorts dat het geweld in Bagdad maandelijks honderden doden en gewonden opeist. Het CGVS benadrukt evenwel dat cijfergegevens over het aantal slachtoffers niet op zichzelf beoordeeld kunnen worden, maar moeten gezien worden in relatie met meerdere objectieve elementen, zoals daar zijn de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding tot het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het openbare leven in Bagdad, ondanks de hierboven beschreven veiligheidsrisico's, niet is stilgevallen. Bagdad is nog steeds een functionerende grootstad met meer dan 7 miljoen inwoners verspreid over een geschatte oppervlakte van 4555 km². De scholen zijn open en er is gezondheidszorg. Verplaatsingen in de stad worden weliswaar bemoeilijkt door de talrijke checkpoints, maar anderzijds werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgaansverbod opgeheven, blijven de verkeerswegen open, is de internationale luchthaven operationeel, en is de bevoorrading met levensnoodzakelijke goederen verzekerd. De Iraakse autoriteiten hebben nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad, en diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN blijven aanwezig in de hoofdstad. De impact van geweld is verder niet van dien aard dat het inwoners dwingt om massaal de stad te verlaten. Bagdad neemt daarentegen zelf grote vluchtelingenstromen op uit gebieden van het land die al geruime tijd door oorlogsgeweld worden geteisterd. Bovendien is er ook vanuit België sprake van een relatief hoog aantal asielzoekers die bij de Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) de repatriëring naar Bagdad aanvragen, wat als een aanwijzing kan beschouwd worden dat de situatie in Bagdad niet van die aard is dat er voor elke persoon afkomstig uit de hoofdstad een reëel risico bestaat slachtoffer te zijn van willekeurig geweld.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

De door u voorgelegde documenten, namelijk uw originele identiteitskaart, een kopie van uw nationaliteitsbewijs, een kopie van uw rijbewijs, een kopie van uw kieskaart, een kopie van de voedselrantsoenkaart van uw familie voor de periode 2014-2015, en een kopie van de identiteitskaart en de bewonerskaart van uw moeder, bevestigen enkel uw identiteit, nationaliteit en herkomst uit Bagdad, die hier niet ter discussie staan. Uw badge van uw werkgever en de foto's die u voorlegde van uw werkomgeving, staven het feit dat u als vrachtwagenchauffeur gewerkt hebt voor Petrochina, wat hier op zich niet betwist wordt. De kopie van de overlijdensakte van uw vader en het document van de rechtbank in verband met de erfenis na het overlijden van uw vader, tonen enkel aan dat uw vader overleden is in 2007, een gegeven dat geen verband houdt met de problemen die u zou gekend hebben met plaatselijke stammen uit de Amarah regio. Ten slotte legde u een wegbeschrijving van een hotel in Turkije voor, wat een indicatie kan zijn dat u via Turkije gereisd hebt, maar ook niet meer dan dat. Het feit dat u uw origineel paspoort niet voorlegt, roept vragen op. Zoals hierboven reeds besproken werd, legde u tegenstrijdige verklaringen af over uw documenten, waaronder uw paspoort. Dit doet vermoeden dat u doelbewust uw paspoort achterhoudt om gegevens te verbergen voor het Commissariaat-generaal, zoals bijvoorbeeld de werkelijke datum van vertrek uit Irak of een verblijf in een derde land. Het achterhouden van uw paspoort doet verder afbreuk aan uw algehele geloofwaardigheid.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker stelt niet akkoord te zijn met de bestreden motivering.

Volgens hem zijn de aangevoerde problemen niet vreemd aan de conventie van Genève. Zij waren ingegeven vanuit etnische, nationalistische en economische motieven. De lokale stammen in Zuid-Irak wensen geen indringers van Bagdad en viseren vreemde werknemers. Zo dit criminele elementen behelst, is dit tevens manifest ingegeven door politieke en etnische motieven en wordt dit mogelijk gemaakt door het zwakke en ondemocratische staatsbestel. Het machtsvacuüm werd opgevuld door de plaatselijke, traditionele autoriteiten. Verzoeker kon wel klacht indienen maar er werd geen daadwerkelijke actie ondernomen en hij werd niet beschermd tegen de lokale stammen en hun leiders.

Verzoeker bevestigt zijn verklaringen over de bewijzen zoals gedaan op het CGVS. Tevens bevestigt hij zijn opmerkingen over het gehoor en de tolk bij de DVZ. Verzoeker doet zijn best om alsnog bewijzen te bekomen en neer te leggen.

De tegenstrijdigheden over zijn verhuis wijt verzoeker aan de *“wellicht onnauwkeurige verklaringen in zijn hoofde maar zeker ook een onnauwkeurige vertaling/notering van deze verklaringen in de alom gekende omstandigheden waarin een gehoor bij DVZ zeker de laatste tijd wordt afgenomen”*. Ook de asielzoeker is zich vaak niet bewust van het belang van zijn verklaringen en krijgt de boodschap het idee in grote lijnen te schetsen. Verzoeker was een ongeschoolde, gestresseerde vluchteling die de situatie in Irak beu was.

Aangaande de houding van zijn werkgever, doet verzoeker gelden:

“Deze verschillende “overwegingen” die verzoeker maakte, onmiddellijk afdoen als inconsistent is niet genuanceerd en zelfs kortzichtig; uiteraard dient de werkgever zich in die gezegde omgeving te handhaven en zijn er geen vaste regels; dat hij zijn economische motieven vooropstelt dient geen betoog, maar hoe hij daarbij omgaat met de werknemers kan inderdaad afhangen van vele fluctuerende omstandigheden en belangen; contradicties inzake afwegingen die in dergelijke context gemaakt worden, afhankelijk van de omstandigheden, zijn niet uitgesloten en overwegingen daaromtrent niet noodzakelijk inconsistent.”

Waar hem wordt verweten dat zijn verklaringen niet overtuigen en dat hij niet op de hoogte is van een aantal zaken, voert verzoeker aan:

“Verzoeker kan alleen maar bevestigen dat hij gevlucht is naar aanleiding van de accumulatie van een aantal problemen die zich hebben voorgedaan in zijn werkomgeving maar die nadien ook zijn blijven doorwerken, nu zijn belagers hem tot in Bagdad achtervolgden en ook na zijn vertrek nog achter hem zijn komen rondvragen.

Verzoeker is niet geschoold en ook niet in staat om zelf een onderzoek in te stellen, temeer daar hij nav de incidenten de regio van Zuid-Irak meed; hij kan geen informatie geven, die hij niet bezit en zoals gezegd heeft hijzelf geen onderzoek ingesteld, wel een klacht.”

Omtrent de veiligheidssituatie in Bagdad, betoogt verzoeker:

“Verzoeker is van oordeel dat de stelling ivm het geweld van IS geen hout snijdt nu nog dit weekend een zware bomaanslag plaatsvond in Sadr City waar zeker 70 mensen omkwamen en meer dan 100 gewonden vielen (3);

Verzoeker begrijpt ook niet op welke wijze de bestreden beslissing zoals zij aangeeft in zijn geval rekening houdt met zijn individuele situatie en zijn persoonlijke omstandigheden mbt bescherming ogv de veiligheidssituatie in Bagdad; deze stelling wordt geponeerd maar wordt op geen enkele wijze afgetoetst aan de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van verzoeker, met name er worden geen redenen aangehaald waarom in casu de algemene veiligheidssituatie voor verzoeker geen aanleiding kan geven tot internationale bescherming.”

Verzoeker stelt tot slot nog:

“Verzoeker betreurt dat zijn vraag tot internationale bescherming op oppervlakkige wijze werd onderzocht en afgewezen; dat zijn vader ook reeds werd omgebracht wordt niet meer in rekening gebracht omdat er geen rechtstreeks verband is met de huidige asielmotieven; dit is weliswaar correct maar kan niet los gezien worden van de subjectieve vrees die uiteraard een factor is in elke beoordeling van de gepondeerde vrees; dat deze vader vermoord werd, wordt trouwens niet betwist...”

2.1.2. Verweerder brengt middels een aanvullende nota van 4 mei 2016 de COI Focus “IRAK, De veiligheidssituatie in Bagdad” van 31 maart 2016 bij (rechtsplegingsdossier, stuk 9).

2.2.1. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.2.2. Verzoeker verwijst in het verzoekschrift naar het overlijden van zijn vader. Gezien dit overlijden plaatsvond in 2007 (administratief dossier, verklaring DVZ, nr.13A), verzoeker nadien nog jarenlang in Irak bleef, verzoeker nooit eerder een aan dit overlijden gekoppelde vrees voor vervolging aanvoerde en verzoeker in het onderhavige verzoekschrift inzake dit overlijden duidelijk aangeeft dat *“er geen rechtstreeks verband is met de huidige asielmotieven”*, kan niet worden aangenomen dat hij op heden enige vrees voor vervolging zou dienen te koesteren omwille van het overlijden van zijn vader.

Waar verzoeker wijst op de subjectieve vrees in zijn hoofde, dient voorts te worden opgemerkt dat het louter aanhalen van een vrees voor vervolging op zich niet volstaat om te kunnen besluiten dat deze vrees reëel is. De vrees dient immers ook steeds te worden getoetst aan objectieve vaststellingen en verzoeker dient in dit verband zijn vrees voor vervolging *in concreto* aannemelijk te maken. De bewijslast berust daarbij in beginsel bij verzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn. Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen.

In deze wordt omtrent de door verzoeker aangevoerde vrees in de bestreden beslissing vooreerst met recht gemotiveerd als volgt:

“U legde geen enkel bewijsstuk voor dat de problemen die u kende kan aantonen, noch kon u een aannemelijke verklaring geven voor het ontbreken van deze bewijsstukken. U verklaarde dat u een heleboel documenten had meegenomen bij uw vertrek uit Irak, maar dat bijna al uw documenten, uitgezonderd uw identiteitskaart en uw werkbadge, alsook uw gsm en een grote som geld, gestolen werden in een treinstation op de grens van Griekenland en Bulgarije (CGVS pg 8). Nochtans had u bij de DVZ verklaard dat u uw PP in het water verloren was en dat u uw andere documenten, gsm en geld verloren was in het water in Bulgarije (DVZ, verklaring van de asielzoeker, 1 december 2015, pg 8). Hiermee geconfronteerd zei u dat ze bij de DVZ niet alles genoteerd hebben, dat u de tolk niet 100 procent duidelijk vond en dat de tolk geen Irakese was (CGVS pg 9). Dit is geen afdoende verklaring voor deze opvallende tegenstrijdigheid. U merkte in het begin van het gehoor op het CGVS op dat niet elke zin genoteerd werd tijdens het eerste interview, maar dat het ging om details en dat de belangrijke punten genoteerd werden (CGVS pg 2). Bovendien werd uw verklaring nadien voorgelezen in het Arabisch en u verklaarde zich akkoord met het gehoorverslag van de DVZ. Het is ook niet aannemelijk dat de tolk bij de DVZ uw verklaring over uw documenten tot twee maal toe volledig verkeerd zou vertaald hebben, aangezien het hier niet gaat over een enkel woord dat misschien niet begrepen werd, maar over een compleet andere versie. Bij de documenten die gestolen werden bevonden zich volgens uw verklaring ook bewijsstukken zoals door u ingediende klachten en foto's die uw asielrelaas konden ondersteunen (CGVS pg 18). U zei dat het nu niet meer mogelijk was om nog aan bewijsstukken te komen, dat dat erg moeilijk was, maar u gaf geen echte verklaring waarom dit zo moeilijk zou zijn (CGVS pg 21). Uw enige verklaring was dat uw vriend Mortada, die samen met u een klacht ging indienen na het ongeval met uw vrachtwagen, inmiddels overleden is (CGVS pg 21). Dit is niet ernstig te noemen. U verklaarde immers dat u dagelijks contact hebt met uw moeder in Irak en dat u een zeer regelmatig contact hebt met uw zussen (CGVS pg 4 en 5). Bijgevolg kon u hen gecontacteerd hebben om na te gaan of u nog kopieën van bewijsstukken kon verkrijgen. U slaagde er overigens wel vlot in een heel aantal uitgeprinte scans voor te leggen van identiteitsdocumenten, documenten van uw moeder en van uw vader, en foto's van uw werkomgeving, die u via uw gsm ontving (CGVS pg 9). Uw tegenstrijdige en niet overtuigende verklaringen over uw documenten doen afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan.

De loutere herhaling en bevestiging van zijn eerdere verklaringen kan namelijk hoegenaamd niet volstaan om afbreuk te doen aan de voormelde, diengaangende gedane vaststellingen. Verder legt verzoeker tot op heden niet het minste begin van bewijs bij ter staving van zijn voorgehouden asielrelaas.

In de bestreden beslissing wordt verder terecht gesteld:

“Uw verklaringen over uw verhuizing van de wijk al-Harthia naar de wijk al-Saydiya, om onder te duiken voor uw belagers, waren niet consistent en tegenstrijdig met uw eerdere verklaringen bij de DVZ. U verklaarde dat u in juli 2015 verhuisde en dat u op 8 augustus 2015 Irak verlaten hebt (CGVS pg 3, 13). Bijgevolg kan u maximum iets meer dan een maand in de wijk al-Saydiya gewoond hebben. Nochtans verklaarde u later in het gehoor dat het twee à drie maanden duurde voordat de personen waar u problemen mee had, op de hoogte waren van uw nieuwe woonplaats (CGVS pg 21). Bovendien had u bij de DVZ verklaard dat u in juli 2015 verhuisde naar al Saydiya en dat uw belagers daar al de volgende dag van op de hoogte waren (Vragenlijst CGVS, punt 5). Hiermee geconfronteerd kon u geen plausible verklaring voor deze opvallende tegenstrijdigheid geven en beperkte u zich tot de verklaring dat u geen details gegeven hebt tijdens het eerste interview, dat heel kort was (CGVS pg 21). Dit verklaart echter niet waarom u tijdens het gehoor op het CGVS hieromtrent een totaal andere verklaring aflegde.”

Verzoeker slaagt er niet in deze motieven te ontkrachten. Hij kan hiertoe immers bezwaarlijk volstaan met de louter hypothetische, algemene, ongefundeerde en niet nader uitgewerkte of aangetoonde bewering dat zich bij de DVZ “wellicht” onnauwkeurigheden hebben voorgedaan in zijn eigen verklaringen, in de vertaling van deze verklaringen of in de notering van deze verklaringen. Verzoeker verklaarde de tolk die hem bij de DVZ bijstond bovendien goed te begrijpen en gaf aan geen bezwaar te hebben tegen deze tolk. Tevens gaf hij aan dat hij het steeds zou melden indien zich bij de DVZ problemen zouden voordoen met de verstaanbaarheid van de tolk (administratief dossier, verklaring betreffende procedure). Verzoeker liet na dit te doen. Verzoeker ondertekende de vragenlijst integendeel expliciet voor akkoord nadat deze aan hem werd voorgelezen in het Arabisch. Hiermee bevestigde hij uitdrukkelijk dat de hierin opgenomen verklaringen juist zijn en overeenstemmen met de werkelijkheid (administratief dossier, vragenlijst). Ook de verklaring van de DVZ ondertekende verzoeker voor akkoord nadat deze aan hem werd voorgelezen in het Arabisch. Hij gaf daarbij uitdrukkelijk aan dat de hierin vermelde inlichtingen oprecht zijn (administratief dossier, verklaring DVZ). Verzoeker ontving bovendien een kopie van de vragenlijst (administratief dossier, ontvangstbewijs vragenlijst). Ondanks dat hij in deze vragenlijst aangaf dat hij wist dat hij elke wijziging in zijn aanvraag diende mee te delen aan het CGVS, maakte hij voorafgaand aan het gehoor geen zulke wijzigingen over aan het CGVS. Bij de aanvang van het gehoor bij het CGVS gaf verzoeker daarenboven aan dat het gehoor bij de DVZ, op enkele minder belangrijke details na, goed was verlopen (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, p.2). In dit kader kan worden opgemerkt dat de voormelde elementen (verzoekers verhuis naar een andere wijk en de tijdsperiode waarin zijn belagers hem daar terugvonden) geenszins details zijn doch integendeel cruciale elementen van zijn asielrelaas betreffen.

Dat verzoeker het belang van zijn verklaringen bij de DVZ verkeerd zou hebben ingeschat, kan evenmin worden aangenomen. Hij werd op het belang van deze verklaringen voor de aanvang immers uitdrukkelijk gewezen. Zo werd hem duidelijk gemaakt dat hij nauwkeurig diende te zijn, dat hij de voornaamste elementen en feiten diende weer te geven en dat hij steeds de waarheid diende te vertellen. Tevens werd hem duidelijk gemaakt dat valse of onjuiste verklaringen konden leiden tot een verwerping van zijn asielaanvraag (administratief dossier, vragenlijst, nr.1).

Dat verzoeker stress had en laaggeschoold is, kan evenmin het voorgaande verklaren. Dit doet immers geenszins afbreuk aan het gegeven dat van hem redelijkerwijze mocht worden verwacht dat deze in staat was voldoende duidelijke, nauwkeurige en coherente verklaringen af te leggen met betrekking tot de belangrijkste feiten en gebeurtenissen die hij persoonlijk heeft meegemaakt, zeker inzake deze gebeurtenissen die de essentie van het asielrelaas uitmaken en de directe aanleiding zouden hebben gevormd voor zijn vertrek uit zijn land van herkomst. De aangehaalde gebeurtenissen kunnen, gezien deze een manifeste afwijking vormen op de alledaagsheid en van determinerende invloed waren op zijn verdere leven, redelijkerwijze geacht worden in verzoekers geheugen te zijn gegrift, zodat de aangevoerde stress en lage scholingsgraad geen aannemelijke verklaring vormen voor de hoger gedane vaststellingen.

Daarenboven wordt in de bestreden beslissing met reden gemotiveerd:

“Daarnaast waren uw verklaringen over de houding van uw werkgever, niet onderling consistent. Zo zei u dat uw werkgever u altijd motiveerde om verder te werken en niet op te geven (CGVS pg 14) en dat uw werkgever wilde dat u uw leven riskeerde, als het bedrijf maar goed bleef draaien (CGVS pg 17).

Uw werkgever was tevens bereid een grote som losgeld te betalen voor uw vrijlating, omdat u cruciaal was om het werk vlot te laten verlopen en omdat uw werkgever waarschijnlijk schrik had dat hem iets ging overkomen als hij u niet hielp (CGVS pg 17). Op een ander moment tijdens het gehoor verklaarde u dan weer dat het werk belangrijker was voor uw werkgever dan uw situatie en dat de werkgever wil dat de boel draait, met u of met iemand anders (CGVS pg 19) en dat er veel chauffeurs aangenomen werden (CGVS pg 20). Indien het de werkgever niet uitmaakte wie het werk uitvoerde, u of iemand anders, en zij andere chauffeurs aan konden werven, houdt het geen steek dat ze initieel zo veel moeite zouden gedaan hebben om u aan het werk te houden en zelfs uw losgeld zouden betaald hebben.”

Verzoeker wijst erop dat de economische motieven door zijn werkgever worden vooropgesteld doch dat de fluctuerende omstandigheden een invloed kunnen hebben op de wijze waarop hij met zijn werknemers omging. Dit doet echter geenszins afbreuk aan de voormelde inconsistentie in verzoekers verklaringen. Ook in deze omstandigheden kon immers worden verwacht dat verzoeker op consistente wijze zou kunnen aangeven welke de concrete houding van zijn werkgever was ten aanzien van zijn eigen persoon. Dat hij de ene maal aangaf dat hij voor zijn werkgever onmisbaar was en dat deze er alles aan deed om hem aan het werk te houden om de andere maal aan te geven dat het voor zijn werkgever niet uitmaakte wie zijn werk uitvoerde, doet weldegelijk afbreuk aan de geloofwaardigheid van verzoekers asielaans.

De voormelde vaststellingen volstaan in het kader van het devolutieve karakter van onderhavig beroep om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan verzoekers vermeende asielaans. Kritiek op de overige, overtollige motieven omtrent verzoekers niet-overtuigende verklaringen en omtrent zijn onwetendheid over een aantal zaken, kan derhalve op zich niet volstaan om de teloorgegangene geloofwaardigheid van dit aans te herstellen.

Derhalve dient verzoekers aans niet te worden getoetst aan de criteria zoals bepaald in artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en is het betoog dat verzoekers aans aan deze criteria niet vreemd is niet dienstig.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde aans voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.3. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Hij toont niet aan dat hij op deze basis in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

De commissaris-generaal oordeelt op basis van de informatie in het administratief dossier (map 'landeninformatie') omtrent de veiligheidssituatie in Bagdad daarnaast dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielaans aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door een aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

In dit kader kan vooreerst worden opgemerkt dat geen van de partijen betwist dat de situatie in Irak momenteel wordt gekenmerkt door een gewapend conflict. *In casu* is het voor de verdere beoordeling dan ook niet noodzakelijk te onderzoeken of dit gewapend conflict een binnenlands en/of een internationaal gewapend conflict betreft.

Artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet beoogt echter slechts bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie waarin de mate van het willekeurige geweld in een aan de gang zijnde gewapend conflict in het land of de regio van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of de betrokken regio, aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op de in dit artikel bedoelde ernstige schade (*cf.* HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>, §§ 28, 32-40, 43-44; HvJ

30 januari 2014, C 285/12, *Diakité / het Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen*, § 30; EHRM, *NA v. het Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 115; EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226, en EHRM, *J.H. v. het Verenigd Koninkrijk*, nr. 48839/09, 20 december 2011, § 54).

Uit de informatie zoals toegevoegd aan het administratief dossier (map 'landeninformatie') en zoals geciteerd in het verzoekschrift (rechtspiegingsdossier, stuk 1) blijkt in dit kader dat het geweld dat in Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds. De provincie Bagdad, met een oppervlakte van 4.555 vierkante kilometer telt iets meer dan 7.000.000 inwoners, waarvan 87% in Bagdad stad woont. In 2015 (tot en met 3 september 2015) vonden er in Bagdad (stad en provincie) 31 aanslagen plaats in vergelijking met 48 aanslagen in 2013 en 59 aanslagen in 2014. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS/ISIL/ISIS in Bagdad is veranderd. Er vinden minder gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen van guerrillastrijders plaats, doch wel frequente, vaak minder zware aanslagen. Uit dezelfde informatie blijkt ook dat Bagdad niet belegerd wordt door IS/ISIL/ISIS en dat er geen aanwijzingen zijn dat IS/ISIL/ISIS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. Het offensief dat IS/ISIL/ISIS sinds juni 2014 voert in Irak, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiitische milities geleid. De aanwezigheid van deze milities heeft er voor gezorgd dat IS/ISIL/ISIS minder zware aanslagen pleegt. Anderzijds blijkt dat de sjiitische milities, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden.

Niettegenstaande het geweld in Bagdad maandelijks honderden doden en slachtoffers opeist, dienen ook andere objectieve elementen meegenomen te worden bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Bagdad teneinde te kunnen vaststellen of er actueel al dan niet zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Bagdad aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Zulke elementen zijn het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om Bagdad te verlaten.

Dienaangaande blijkt uit de voormelde landeninformatie dat het openbare leven in Bagdad, ondanks de veiligheidsrisico's, niet is stilgevallen. De scholen zijn open (het schoolbezoek blijft stabiel sinds 2006) en er is gezondheidszorg, al staat deze (zwaar) onder druk. Het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgaansverbod werd in Bagdad verder opgeheven. Tijdens de ramadan bleven de restaurants 's nachts voor het eerst weer open, de verkeerswegen blijven open, de internationale luchthaven is operationeel en de bevoorrading met levensnoodzakelijke goederen is verzekerd. De Iraakse autoriteiten hebben nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad. Diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN blijven bovendien aanwezig in de hoofdstad.

Wat de bevolking in Bagdad-stad en -provincie betreft, blijkt uit de voormelde landeninformatie dat er zich ongeveer een half miljoen binnenlandse vluchtelingen bevinden die voor ongeveer de helft in een gastgezin verblijven. De Bagdadis zelf zijn niet massaal gevlucht. Vanuit België is het aantal personen dat vrijwillig terugkeert naar Bagdad bovendien fors gestegen. Deze vaststelling kan als een indicatie gezien worden dat de Bagdadis zelf van oordeel zijn dat zij in hun stad actueel geen reëel risico lopen op ernstige bedreiging.

Gelet op het geheel van de voormelde elementen, dient te worden besloten dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurige geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Ten overvloede kan worden opgemerkt dat het "*Upper Tribunal*" (Immigration and Asylum Chamber) van het Verenigd Koninkrijk op grond van dezelfde feitelijke vaststellingen als deze in voornoemde landeninformatie tot de conclusie komt dat er in de stad Bagdad geen sprake is van een situatie zoals gesteld in artikel 15 sub c) van de richtlijn (*AA (Article 15(c)) Iraq CG*, [2015] UKUT 00544 (IAC), United Kingdom: Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber), 1 October 2015, <http://www.refworld.org/docid/561224e24.htm>, punt 118 e.v.).

Dat de voormelde analyse van de veiligheidssituatie in Bagdad op heden nog steeds actueel is blijkt bovendien uit de *COI Focus "IRAK, De veiligheidssituatie in Bagdad"* van 31 maart 2016 die verweerder neerlegt door middel van een aanvullende nota (rechtsplegingsdossier, stuk 9). Met de aanslag waarnaar verzoeker in het verzoekschrift verwijst, wordt in de voormelde informatie overigens uitdrukkelijk en terdege rekening gehouden.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie juni tweeduizend zestien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS